

Edini slovenski dnevnik v Zjednjeneih državah.
Velja za vse leto - \$3.00
Ima nad 7000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 300. — ŠTEV. 300.

NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 23, 1911. — SOBOTA, 23. GRUDNA, 1911.

VOLUME XIX. — LETNIK XII.

Ko brat brata ubija --- Dve strašni žaloigri med Slovenci.

V prvem slučaju je ustrelil naš rojak tri osebe, ter se potem hotel sam soditi, toda samoumor se mu ni posrečil.

ZAPOZNJENO POROČILO O DRUGI ŽALOIGRI.

Komaj štirinajst dni prej je ustrelil Slovenec v Lewistown, Mont., svojo ženo in potem še samega sebe.

Se ne nismo mogli ostresti vpliva, katerega je napravila na nas razsodba nad nesrečnim Malijem, ki je usmrtil v Moon Run, Pa., rojaka Bezeka, ter se bo moral za to pokoriti na visičah, ko smo morali v sredo zopet poročati o strašni žaloigri, ki se je odigrala v Cannonsburg, Pa., dne 18. t. m. Rojak John Koklič nam naznana tozadenvno se sledi podrobnosti:

Rojak John Ribarič, ki je v ponedeljek, dne 18. t. m., ob 6. uri zvečer ustrelil vse tri osebe, in sicer Slovence Matevž Novaka, njegovo ženo Marijanino Frank Stovanja, je doma iz Trnovega na Notranjskem. V Ameriki je bival že kakih 10 let. Pred kratkim je prišla k njemu iz stare domovine njegova 20letna hčer. Najel je pri Matevžu Novaku dve sobi zase in zanjo, in vse bi bilo dobro, ako menda nekoliko zmehani Ribarič ne bi začel svoji lastni hčeri vsiljevati pregršne ljubezni. Toda pogumna hčerka ga je odločeno zavrnila in šla stanovati k rojakinji Novak. Oče jo je zahteval nazaj, ter zmerjal rojakinjo Novak z najgršimi priimki, toda dosegel ni nič. Minuli ponedeljek se je Ribarič zopet sprekzel z Novakovo rodbino, nakar je odšel ob štirih popoldne v prodajalno in kupil samokres. Ko se je vrnil domov, je Marijanino Novak ravnov prizpravljala večer, njen mož pa, ki je pravkar prišel z dela, se je umival, ter mu voščil dober večer. Ribarič pa je, ne da bi kaj odgovoril, potegnil iz žape samokres, ter streljal najprej na Marijanino Novak, potem na njenega moža Matevža ter na Antonia Stovanja, ki je istotko stanoval pri Novakovih. Strelišči je tudi na svojo hčer, toda ta mu je srečno ušla. Nato si je pognal nečloveški mrilec kroglo v trebuh.

Io so ljudje siščali strele, so prihiteli v Novakovo hišo, kjer se jim je nudit straten prizor: na tleh so namreč videli v krv ležati vse tri že mrtve.

Ribarič se ni dobro zadel, in v bolnišnici, kjer ga straži policija, so mu izrezeli kroglo. Zdravnik so mnenja, da bode okrevali.

Nedolžne žrtve so bile pokopane dne 20. t. m. na pokopališču v Brigdeville. Ob odprtju grobu je imel Rev. Josip Zalokar tej strašni žaloigri primeren nagovor. Večni pokoj nesrečnim žrtvam!

Pokojna Matevž in Marijanino Novak sta bila v oni naseljeni občini priljubljena. Stara sta bila oba po 45 let ter doma iz Vrhnik pri Ljubljani. Anton Stovanja je doma iz Trnovega na Notranjskem, in tudi ta je bil prav priljubljen med tamoznjimi rojaki.

Vsled opisanega strašnega čina vlada med tamoznjimi Slovenci velikansko razburjenje, ki je tudi umevno. Ljudstvo je zelo ogorčeno na napadača Ribariča, o katerem menijo nekateri, da ni bil pri pravi pameti, ko je izvršil svoj zločin. Tega mnenja smo tudi mi, kajti redki so slučaji, da bi kak duševno zdrav Slovenec že kdaj izvršil tako strašen zločin.

Še en umor in samomor.

Iz Lewistown, Mont., nam poročajo, da je ustrelil dne 5. dec. Slovenc Frank Kerzek svojo ženo, in si potem pognal kroglo v glavo. Dobili so ju dne 7. dec. mirtva, in sicer v postelji.

Kerzek je prišel s svojo ženo v Lewistown pred enim letom. — Kicalu po prihodu sta si kupila chieken ranch za \$1200, in pridno delale. Ko pa je prišla zima, in Kerzek ni imel kaj dela, ga je začela žena zaničevati, ter ga naganjati, naj si poišče kje drugje delo. Dala mu je \$100 in ga enostavno odslovila. Kerzek se je podal v Roundup, Mont., kjer je delal v premogovniku. Ko pa je izvedel, da ga toži žena na ločitev zakona, se je vrnil k njej in zopet začel živeti z njo. Ko je bila tožba na ločitev zakona končana, ga je žena pognala od hiše, kar je Kerzeka tako ujezilo, da jo je ustrelil v postelji, ter potem še sebi končal življenje. On je bil star 37 let, njegova žena pa 28. Res strašno, da se more dogoditi med nami Slovenec kaj takega!

Strašna smrt.

Zopet bomba.

Nekega čuvaja proge New York Central železnice je pred včerajšnjim zvečer blizu Yonkers, N. Y., pri delu neka lokomotiva tako nesrečno zgrabilo, da ga ni bilo mogoče dobiti izpod nje. Dr. Pratt St. John bolnica, ki je takoj prišel na mesto pralnice, dva Kitaje, pravita, da nista dobila nobenega grozilnega pisma.

Predsednik republike Ecuador umrl.

Guayaquil, Ecuador, 22. dec. Emilio Estrada, predsednik republike Ecuador, je danes po kratki bolezni umrl. Predsednikom je bil izvoljen meseca januarja t. l., ter je nastopil predsedništvo meseca septembra. Toda zrak v glavnem mestu Quito mu ni prijal, in koncem preteklega meseca se je podal težko bolan v Guayaquill.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-Americanus proge

OCEANIA odplije dne 27. decembra 1911.

Vožnja stane in New York do

Trent in Reke \$35.00

Ljubljane 35.60

Zagreba 36.20

Vožnje listke je dobiti pri Pr. Sakser, 82 Cortland Street, New York.

Pred pritlično pralnico hiše št. 2215 2. Ave. v New Yorku je včeraj zgodaj zjutraj eksplodirala bomba, ki pa k sreči ni napravila posebne škode. Stanovalec hiše so vsi prestrašeni zbežali na prost, a se kmalu pomirili. Lastnika pralnice, dva Kitaja, pravita, da nista dobila nobenega grozilnega pisma.

James J. Gallagher, ki je bil obsojen radi napada na newyorskoga župana Wm. J. Gaynorja na dvačet let ječe, je znored. Prepeljali ga bodo iz zaporov v blazino.

Photographs by American Press Association.

Kakor smo poročali, je prišel predsednik Taft te dni v New York, in pri tej priliki se je tudi udeležil svečanosti povodov položanja temeljnega kamna za novi zavod za slepce. Naša slika nam kaže ta dogodek. Miss Grace Keator, katero vidite na sliki zgoraj, je predsednica Blind Women's Cluba in je sama slepa.

POLAGANJE TEMELJNEGA KAMNA ZA ZAVOD ZA SLEPCE.

Nevaren požar v našem mestu.

Mnogo oseb je bilo v nevarnosti, da postanejo žrtev vedno bolj se razširajočih plamenov.

DVE HIŠI RAZDEJANI.

Prebivalci so morali v pomanjkljivih oblekah poskakati z drugega poslopja na ulico.

IZREDNO NEVAREN POŽAR JE DIVJAL VČERAJ ZGODAJ ZJUTRAJ V PETNADSTROPMEN STANOVAJŠKEM POSLOPJU ŠT. 219 IZ. 4. ULICA V NEW YORKU.

Amerikanec W. Morgan Shuster, perzijski glavni zakladničar, bude moral sedaj idti.

ENERGIČEN NASTOP RUSIJE

V prihodnje imenujeta Rusija in Anglija inozemske svetovalce perzijske vlade.

London, Anglija, 22. dec. — Takajšnje perzijsko poslanstvo je danes opoldne naznačalo, da je ugodila Perzija zahtevam Rusije.

Angleški urad za zunanje zadeve je dobil iz Teherana, glavnega mesta Perzije, potrdilo, da se je Perzija na grožnjo Rusije podala in dovolila vse zahteve, vsebovane v ultimatumu z dne 29. novembra. Tako bode torej tudi moraliti Amerikanec Wm. Morgan Shuster s svojega mesta kot perzijski glavni zakladničar, katero službo je opravljal od meseca junija preteklega leta. Podobnosti se niso bile javljene angleški vlasti, toda v uradnih krogih prevladuje mnenje, da boda v prihodnje odločevali pri imenovanju inozemske svetovalce perzijske vlade Rusija in Anglija.

Teheran, Perzija, 22. dec. — Perzijski kabinet je zagotovil tukajšnjemu ruskemu poslaniku Pojevskemu Konzeiellu, da ugodi Perzija vsem zahtevam ultimatumu.

Ogenj se opazil kmalu po eni zjutraj, in pri rešilnem delu bila ranjena samo ena oseba. Ognjegarci in policija so bili skrajna mnenja, da je ponesrečilo kaj več oseb, toda k sreči je bil strah neopravičen.

Rusija grozi Združenim državam. Carinska vojna skoraj neizogibna.

V ruski dumi je bila predložena predloga, ki zahteva stodostotno zvišanje carine na ameriško blago in visoko obdajenje dosedaj carine prostega uvoza.

PRVI ODGOVOR NA RAZVELJAVLJENJE POGODEBE.

Predloga utemeljuje to zahtevo med drugim s tem, da je bilo razveljavljenje pogodbe Združenih držav z Rusijo v direktni zvezi s protirusko agitacijo ameriških člupov.

Petrograd, Rusija, 22. dec. — Zaksomska predloga, ki pomenja, da bodo sprejeti, carinsko vojno med Združenimi državami, je bila danes predložena dumi po prejšnjem predsedniku dume Guchkovu in drugimi ljudskimi zastopniki v imenu oktobristov in nacionalistov, ki tvorijo v dumi večino.

Zbornika se je začela takoj baviti s to zadevo, in je sklenila, predložiti predloga finančnemu odsek. Razum članov že omenjenih strank so podpirali zahtevo tudi člani mohamedanskih napredjakov.

Predloga zahteva povišanje sedanja carine za sto odstotkov, in visoko obdajenje vseh predmetov, katere so dosedaj uvažali carine prostoto. Nadalje naj bodo podvojeni davki na kosmeto težo blaga, ki prihaja na ladja. Ako bi Amerikanec povišali davek v škodo ruskih ladij, bodo tudi Rusija primerno zvišala svoj davek. Nov cenovnik pride v poštev za vse dežele, ki ne dovoljujejo Rusiji prednosti pri trgovini in brodarstvu.

Predloga utemeljuje svoje zahteve s tem, da bodo ameriški cenovnik na rusko blago, ki stopi v veljavno po pravomočnosti odpovedi pogodbe iz leta 1832, tako visok, da Rusija ne bodo mogli v Ameriko skoraj ničesar več izvajati.

Duma se sicer nima vmešavati v zunanje zadeve, vendar more pri glasovanju za proračun tozadovno veliko vplivati. Predlagatelji predloga se bavijo s podrobnostmi rusko-ameriške kontroverze. Svojo predloga utemeljujejo tudi s tem, da je bila odpovedana pogodba te vsled protiruske agitacije ameriških Židov. Toda Rusija ne sme izpremeniti svojih postav, tikajočih se Židov. Vprašanje, ali se sme pripustiti Židu v deželo, pa najsibod državljanji te ali one dežele, je znotražna zadeva Rusije, v katero se nima nikdo vmešavati. Saj tudi Združene države ne dovolijo, da bi jih kdo predpisoval, kake naselniške zakone naj izdajajo ali ne.

Oktobristi so izjavili predsedniku dume, da je naperjena carinska predloga proti Združenim državam. Ako postane predloga postava, je ameriški uvoz v Rusijo skoraj nemogoč.

Washington, D. C., 22. dec. — Poročilo o carinski predlogi, ki je bila predložena ruski dumi, je vzbudilo v državnem departmantu veliko vznemirjenje. Nekateri pa vseeno upajo, da bodo mogoče skleniti z Rusijo novo pogodbo.

Demokratični vodje, ki so ostali tukaj čez božične praznike, zatrjujejo, da Združene države ne bi bilo veliko oškodovane, ako bi na Ruskem upeljali novi cenovnik na ameriško blago, kajti ameriški izvoz v Rusijo cenijo na leto "le" \$40,000,000, katero izgubo je lahko preboleti.

Razne novosti

iz inozemstva.

—o—

Na Nemškem so še vedno mnenja, da je hotela Anglija razstreliti utrdbe v Wilhelmshaven.

—o—

ZDRAVJE AVSTR. CESARJA.

—o—

Portugalska vlada bodo obtožila lisbonskega patrijarha zarote proti republiki.

—o—

Berlin, Nemčija, 22. dec. — Klub uradnih in poluradnih predstavnikov razkrivat, katere je objavil list "Reinisch-Westfälische Zeitung", glasom katerih so namerni Angleži razstreliti utrdbe v Wilhelmshaven s pomočjo nemških izdajalcev, širši krogi še vedno verujejo v to pravljico. To mnenje utrjujejo še boli današnje poročilo iz Wilhelmshavena, ki pravi, da je nek v zaporu se nahajajoči nadmornar priznal, da se je udeležil vohunstva proti Angliji.

Priznal je tudi, da je prodal signalno knjigo angleškim vohunstvom.

Dunaj, Avstrija, 22. dec. — Dunajčani so še vedno vznemirjeni vsled cesarske bolezni, dasi poročajo iz Schoenbrunna, da je stare vladi skoraj popolnoma okrev. Skrbi za cesarja ni mogoče pregnati.

Lisbona, Portugalsko, 22. dec. — Vlada je sklenila dvigniti proti monsignoru Antonu Mendesu Belo, patrijarhu v Lisaboni, obtožbo radi zarote proti republiki. Pričakovati je, da bo obsojen na visoki cerkveni dostojanstvenik v najvišjo kazeno, ako mu dokažejo krivdo. Obsojen bi bil v tem slučaju v šest let ječe in v desetletno prognanstvo v Afriko.

Nekaj časa je vladalo občine, da bodo patrijarh Bello imenovan kardinalom, imenovanje je pa izstalo baje radi napetosti med portugalsko vlado in Vatikanom.

Manchester, Anglija, 22. dec. — Odbor zvezne tovarnarjev je sklenil pri današnji seji, da se maščuje nad delavci, ki zahtevajo, da pristopijo vsi tkalci k uniji, izporom. Prizadetih bodo nič manj kakor 160,000 delavcev.

DOBER PLEN.

Italijani so zaplenili \$150,000, katera svota je bila nam

O bogati revesti.

—o—

Nenadoma je počila in se razstela po deželi čudna in velikanska vest. Kakor povodenj je šla od kraja do kraja, vse je posetila in puščala povod s seboj strmenje, očaranje in sladko grozo. Ali so zatrosili romarji to prečudno vest, ali so jo prinesli cigani, ali so si jo izmislili pjanec?

Vest je namesto vedela povedati o strašnem bogati nevesti, ki ima dvanajst jarmov volov, silno veliko zemljo in po vrhu še pisano mačko."

Snušči in ženin je stopil bliže in podal roko prijazni in prijetni Franek.

"Ali si sama? Ali me boš rada imela? Ali boš imela rada otroke, ki jih bo napaš postal bog?"

In Franek je odgovorila, da ni sama, ampak ima staro mater, ki pa je sedi in lešnike zoblje. Njega, Janeza, bo hudo rada imela, samo popivati ne bo smel preveč. O otrokih pa zdaj še neče govoriti.

In potem sta se objela in si psegla večno zvestob. Ženin sam ji je prinesel poročno kribo iz blesteče bele svile, in pet godeev je piskalo na ženitnini. Pogoščeni so bili s štrukljami, vsi srenjški berači, iz klobukov so pili vno in plesali z bergljami.

Ošabna Petrova hči pa si je mislila:

"Jaz sem preveč lepa za kmeta. Gospoda hočem."

Pisala je pismo in je poslala v belo mesto, rekoč, da bi rada ženina, ki ima grad in konj petero, tristo dukatov in tolarjev.

Oj, se je nasmejal veseli škrke Andrej Škorec!

"Čakaj me ti, čakaj! Jaz ti bom pokazal in te naučil kozjih motlitve."

Vzel si je kočijo, ki se je kar bliskala in dvoje parov konj. Pa se je pripeljak Petrovi hčeri.

"Pozdravljen, jaz sem Špelica, in tebi bi rada za moža..."

Petrova hči je bila vsa ponizna, zakaj škrke jo je privezal neutegoma nase.

"Prav imam, Špelica, kar vzemi me! A jaz nimam belega gradu in konj. In tudi dukatov ne preobil."

"Oh, to je vseeno, Andrej, bodi moj!"

In bil je njen. Šla sta v hišo in beli dan jih ni videl tri dni in noči.

Ko pa se je zaznavala pomlad, so zavetale rože, in Špelica je bila vsa bela in lepa. Silno so zvonili zvonovi, in sam župnik je bil povabljen na gostijo in ženitnino Andreja Škoreca.

—o—

Žrebliji.

—o—

(Domače obrti.)

—o—

Spisala Kmetamarija.

—o—

I.

"Pomislite, gospa, tisti gosod z rdečo brado je umrl..."

"Aaaa — Ni mogoče!"

"Da — da — ; to je bil tiste, ki je dan na dan hodil mino naše hiše v kavarno."

"Sominjam se, kaj pa je bil?"

"I no — pisatelj. Celo mesto govori o njem sedaj. In vencekujuje!"

"Pa ko je še živel, menda niso hodili preveč za njim. Zdi se mi, da so dejali, da se mu malo meša —"

"I no, gospa, meša — seveda, saj veste, da se dandanes vsakokar meša, ki piše take stvari. Ah tisti roman pač, tisti iz prejšnjih casov. Sedaj pa — človeku se dremlje...."

"In a gabi. Oh gospa, take besede! — Pa pustimo. Torej bo imel celo vence?"

"Da; so že kupljenci. Jaz sem tudi že dala par krone — saj veste — narodna dolžnost —"

"Lep pogreb bo —"

"O gotovo. Če bo ostalo lepo vreme, vzamem novo črnožameto obliko. Ah — krasna je —"

"Imate novo?"

"Da."

"Ah — pokazi!"

In obe dani sta odšli v sobo gledati novo žameto obliko za pogreb — literator. Seveda, če bo lepo vreme.... Mhm....

—o—

II.

"Glejte tam tisto sliko. Skoro simešno —" opozoril je gospod uradnik, gospoda tudi uradnika.

"Ah — nezmošno. Same pike in črete — a tako kričeče barve —"

"Kaj ne. In naslov?"

"Št. 99?"

"Da."

"Poletje."

"Ah, tako izbornje je bilo. Samo vi imate kaj takega."

"Da."

"Klanjam se!" prijadra gospod z dolgimi lasmi.

"Klanjam se. Vaše delo to kaj?"

Krasno je — res izvrstno."

"Potrudil sem se."

"Vidi se. Izborno."

Gosodje si v resniceljubnosti segajo v roke.

—o—

III.

... in žalostno — zamoklo so doneli zvoni. Pomikala se je črna vrsta ljudi. Tik za rakvo je stopala deca umrle. Očeta so bili odnesli že dokaj let preje. Suni, upadli obrazci so strneli svet, in oči so gledale kakor iz groba.

Da bi ne bilo toliko siromastva! — Ali glejte. — in padajo trume dan za dñem, trume ljudstva, v oro bedo, ono neizprosno bedo — in tavajo ondi v smradu in gnjiblji — kakor ta deca!

Kam bo šla?

I čemu vse to?

Ah — ni denarja!

In vendar pelje zlata žila denarja po parketih in baržunih, in uspijejo se cekini po široki inabati cesti.

In spet — umirajo duše gladne na lepoti, ker nimajo oči, zakaj, ni ga bilo, ki bi jih jim odpril.

Sam glad, miraz — in same smrti — je bral gospod v leposlovenem listu, si obrusal s servijeto ustava, in spet jedel dalje klobaso z zeljem....

—o—

IV.

Dvorana.

Predavatelj predava o nekem umrel umetniku.

Hreščeva luž.

Dame: Klobuk — peresa — gi-

banje glav, šepetanje....

Gospodje: Kašljanje, motreči pogledi....

Predavatelj: "... in v njegovu

dusi se je vžigala luč svetega ognja in...."

Gospa v ospredju, gospodični tek nje: "Pri nas je nova luč. Ah, ita elektrika — je za nič."

Gospodična: "Kaj ne, milostljiva."

Predavatelj: "Tako je žrtvoval na žrtveniku vse svoje moči v prid in blagor duš, onih duš, ki hočejo kvísku — a nimajo moči...."

Gospa: "Grozno slabo izgleda zdaj naša Elza. Se vam ne zdi? Pa bo že, soj izpije toliko čokolade!"

Predavatelj: " — Pomaga to."

Gospodična: "Kaj ne, milostljiva."

Predavatelj: "... in hodil je ponosno svoj pot. Ni se bal, ee...."

Gospa: "Naš Hans! Ah — kujo mu pristaja uniforma. Krasno — res."

Gospodična: "Kaj ne, milostljiva."

Predavatelj: "Pa bile so težkoče na potu. Strmo — strmo."

Gospa: "Veste, in hodi naši Hans po hribih, kakor koza — veste. In veselje imam."

Gospodična: "Kaj ne, milostljiva."

Predavatelj: "Pa hvaležni mu bomo. In zaklicimo mu: Slava!"

Gospa: "Slava! Krasno je govoril!"

Gospodična: "Kaj ne, milostljiva."

Finita la comedie....

—o—

V.

"Koliko let ste že učiteljice, gospodična?"

"Pet let."

"Lepo število."

"Da — čisto lepo."

"Pa ste vedno v hribih — ?"

"Vedno."

"Vam ugaja?"

"Zelo lepo je."

"Kaj ne, priroda, priroda — to je vse —"

"Da — to mi je vse. In pa zdrava, tečna hrana, črni kruh, mleko."

Vse sveež, pomislite!"

"Da, to je največ — in že zato se izplači živeti pet let na kmetih."

"Da, "

"Ah — pokazi!"

In obe dani sta odšli v sobo gledati novo žameto obliko za pogreb — literator. Seveda, če bo lepo vreme.... Mhm....

* * *

VI.

Torej — klanjam se. Hvala lepa!

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"O prosim — čemu?"

"Ah, tako izbornje je bilo. Samo vi imate kaj takega."

* * *

II.

"Glejte tam tisto sliko. Skoro simešno —" opozoril je gospod uradnik, gospoda tudi uradnika.

"Ah — nezmošno. Same pike in črete — a tako kričeče barve —"

"Kaj ne. In naslov?"

"št. 99?"

"Da."

"Poletje."

"Ah, tako izbornje je bilo. Samo vi imate kaj takega."

* * *

VI.

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Ah, tako izbornje je bilo. Samo vi imate kaj takega."

* * *

VI.

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Ah, tako izbornje je bilo. Samo vi imate kaj takega."

* * *

VI.

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Ah, tako izbornje je bilo. Samo vi imate kaj takega."

* * *

VI.

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

"Torej — klanjam se. Hvala lepa!"

Luč lepote.

—o—
Spisala Kmetamarija.
—o—

I.

Prelestne sanje so šustele po vrsti in vsemogočna krasota jih je obdajala.

Jesen je padala po njej in govorila o krasotih narave, ki umira in vendar še živi v lepoti, v tistih rdečih barvah, ki polzijo v neštivilnih biserih in se spajajo v mavrične odaliske.

Stal je ves prešeren v jesenskem solncu in roke je zamahnil po ozračju, globoko zavzdihnil in se zagledal v daljo. Lepo je bilo isto življenje, ki je plulo pred njim. Lepa misel, vsa svetla in jasna je polzela v dolgi črti, ni se zgenila in ne pretrgala.

Močna je ostala in jasna.

Ni bilo dolgo, ko je še sameval v tihih žalostih, ko so mu misli prihajale v samih gručastih oblikah, temnih in sivih, v razsefranih meglah, težkih in do tak segajočih.

Duša je klonila k tlon in ni bilo niti ene luči, niti ene jasnosti. Vse je bilo zavito v težko mrene, in koprneče srce se je vilo v bolečinah, ki je bilo še tako mlado in tako žechno življenja, svetlega, bujnega, z rožami in barvami prenasicenega.

Tako je bil slab, da se mu je opotekla noga, kadar je hodil po jasnih potih, da se mu je zmratičilo pred očmi, kadar so mu pogledi uhaiali k sočnu. Da so mu omahnilo roke, če so hotele poseči po žarkih.

Zdaj pa je bilo drugače. Izpregledal je v dan.

Temna noč je ležala daleč za njim, niti onih sene ni bilo več.

In zaorila je v duši koprneča pesem o mladosti. — In vsa svetla je bila njegova pot. Prišel je bil konec onih smrti sredi življenja. In porajala so se slike v duhu, in ves velj je bil odmev tistih glasov, ki so polzeli iz njegove duše, mlade in sveže.

II.

Prišel je ta človek ob koncu svoje smrti v življenje, mogočno in bojno, polno resnosti in močnih črt.

Stopal je po strmem klanetu, više in više in je obstal na vrhu, in pogled je objel ves svet.

Močan je bil, zakaj, prejemanje iz teme in megel je lepo, je nebeško, je življenje. — In hotel je bivati na hribu, da bi videl vse svet pred seboj, da bi ga pozdravljalo juntranje solnce že z najsvetježimi žarki, da bi ga obdajala čista gora. Hotel je delati, hotel je zidati tu gori, po delu pa je hotel stopiti v dolino in učiti o lepoti.

Vzel je orodje in sekal v kamenje, da bi postavljal stolp luči lepote, da bi razrjavala sreca človeštva.

Krušilo se je kamenje, skala za skala je odnehavala. Pod hribom so nastajala črne sene, dvigale se više in više.

Dolge halje so se opletale krog nog; črne posasti so bile to, misli izkušnjaveca. In rogale so se človeku vrh hriba:

“Kaj počeš? Zidaš? — Pusti vse pri miru in pojdi s hribu! — Tam dolji življenje, tu gori je sušta. Tam dolji boš hodil po širokih cestah; kaj bi tu?

In tudi — bodi — pa moraš biti človek v moči! — Ti pa — slabči si!

Misli ti trepečejo, duša omahuje — kaj bo igrača tu gori! Pride veter, razmakne krila — in po njem bo, po tvojem delu in — po tebi! — Vrzi orodje v kraj — pojdi za nami! — Vrni se ‘človek’! Človek se je dvignil.

Potno čelo se mu je bilo ohladilo —, mrzlo je bilo kakor led. Zamahnil je z roko proti senca in dejal: “Pojdite! — Kaj mislite, da duša boleha na neozdravljivi bolezni? Ne — niste me ugrabilo — ne me pomorile — sene meglene!

Bili so smrtni udarci, pa duša je bila še močnejša, duh krepkejši.

Otrezel sem se vsega, stopil sem na pot, strmo v klancu, navzgor — do vrhunca! In zdaj sem v delu, in ko ga dokončam, bo zaorila himna po širinem svetu, bo zadome lo stotisoč glasov v širine dalje, bo zasijala luč v sreca človeška —!

In zidal bom — ko bodo stali zidovi, in bo stalo moje, delo — tedaj bo konec bedi človeštva. Stopil bom med nje — in jih vabil v čistoto narave. Tu gori je Bog, tu gori je lepot!

Zamahnil je še enkrat z roko — in zginal so plašne megle.

Tam spodaj pa so hodili trumoma in polegali po jarkih. Njih glas

je bil: “Kruha, kruha nam dajte!”

In padale so solze bolesti, padače so krvave srage. In širom, širom je stopala bela smrt, zmagovalno se smejala s nasmehom, ki je bil led in smrt. In tista smrt je padla v dušo. In duša je prešla v telo, v nemo telo. In telo je rodilo dušo, in ne duša telesa.

Zato pa je bilo vse v prozo izreka odeto, vse pregeeno, vse bolno, do neba vpijoče. Prišel je glas preko gora: “Rešitev nam dajte! Dajte nam luč! Tema nas umori, nas duši!” In kazale so žene deci žarcice nebo in govorile koprneče: “Glejte tam gori je Bog — usliši nas — molite!”

* * *

Raslo je zidovje, dvigal se je stolp. Pa donelo je od vseh strani škodoželjno, nasprotuječe vse grozje se grohotanje: “Ha — ha!”

Pusti v nemar prazne marnje, človek! Kaj nameravaš? Ha — stolp zidaš, delo delas — luč prišigas! — Ha — ha — se ti sanja?

Veš kdo smo mi? Zakoni — zakoni so jasni in tirajo človeštvo v bogastvo in vuboštvo in v propast. Taki so zakoni — mogočni so. Lepote ne kažejo — jo uničujejo. Pa — kaj bi z lepoto? In čemu rušiti zakone, ha — čemu? Človek jih je priklical sam, sam jih postavil, in sam se jim klanja. Ha — klanja do tak!”

Clovek pa je zrl preko gora in govoril:

“En sam zakon je, in ta je zakon narave, zakon lepot!”

In čelo se mu je posvetilo, in iz oči je lil žar svete resnice.

Pa prihajalo je polno drugih ovin, težkih in močnih.

Prihajala so zagonetna vprašanja človeštva, in prihajala so spoznanja laži, ki so jih imenovali tam doli resnico. In pod silno težo je razpadalo zidovje, se je rutilo. In pomnožil je človek svoje sile. — Ni ga omamnilo divje in razbrzdano protivje življenjskih sil.

In z nova je pričel — in dokončaval.

In — dokončal je stolp.

Luč lepote je vžgal v njem, da je razilila daleč po vsem svetu. Ni dosegla vsa sreca, če tudi jim je žarla v obraz. Pa zadržala so obraz, da se jim ne bi bleščalo.

Reveži so bili — daleč jih je bilo privedlo uboštvo na lepoti.

III.

Človek sam je stopil med nje, prijet jih za roko. Pa udarjali so nanj s palicami, bili ga s pestimi, in ga imenovali umobolnega in očitnega noreca.

V dušu so ga ranili.

Pa se je nasmehnil bolečinam, in podal jim je obe roki, da so se jih vprijeli in da so šli za njim napot k spoznanju lepot.

In glejte, udarjali so še po njem.

Clovek je mukoma drgetal bolesti nad toliko trdovratnostjo, pa vadel je, da niso krivi sami temu, temveč, da je krivo življenje, in življenje nenusiljeni zakoni, ki so jih razcefalni duše v majhne, drobne, borne kose. In do pota enote teh duš je bil križev pot.

Podajali so se na pot v dom luči lepote, gori na goro. Pa sred pota so se vračali — le nekateri so dosegli do nje. In človek je stoji v še in med nje.

Clovek je lepota, da vidi lepoto — vaše oči ne bodo več zavezane.

Glejte svet! — Vse je za vas — vse za človeka! In če je svet za človeka, kako velik je on sam, on v spoznanju življenja v življenju.

OTRESITE SE ZAKONOV PARFUMA MED VAS POTROŠENEGA, OTRESTE SE ZAVEK PREKO VAŠIH OČI ZAVEZANIH!

Glejte, tam gori sveti luč lepote, pridite in prizrite si jo v srečo, v dušu! — In potem pojrite z njo med vse one, ki so se revnejsi od vsega drugo.

In glejte, udarjali so še po njem.

Clovek je mukoma drgetal bolesti nad toliko trdovratnostjo, pa vadel je, da niso krivi sami temu, temveč, da je krivo življenje, in življenje nenusiljeni zakoni, ki so jih razcefalni duše v majhne, drobne, borne kose. In do pota enote teh duš je bil križev pot.

Takrat se zahajal vsako popoldne na vrt, ki ni bil vrt. Na neobširne, z leseniimi plankami ograjenim trikuoti je raso iz peska par mizkih, kričenčastih dreves, ki so bila komaj ob bližu kostanjem podolna; debela plast prahu je zahajal na vsakem ubogen listu. Pod tem drevojem je bilo postavljeno nekaj miz; veter je privzigoval in premetaval umazno.

ZAHAJAL JE VSE IN SE JELI OZIRATI V SVOJE DUŠE. VIDELI SO ZARKE, VIDELI SO EVEVICI, VIDELI SO ŠIRNO ZEMLJO. IN VIDELI SO V VSEN LEPOTO. IN VIDELI SO LJUDI, TUDI V LJUDIH JE BILA LEPOTA.

Tedaj so začutili v sebi tisto luč, prizganjo po človeku, luč, ki jim je posvetila v dušo in srečo, da so zaznali.

Ljudje so se začudenim ozrli na krog in odhajali proti domu.

Pogledali so vse in se jeli oziратi v svoje duše. Videli so zarke, videli so lepeto na mizi v njej. Videli so žarke, videli so evecice, videli so širno zemljo. In videli so v vsem lepoto. In videli so ljudi, tudi v ljudeh je bila lepota.

Tedaj so začutili v sebi tisto luč, prizganjo po človeku, luč, ki jim je posvetila v dušo in srečo, da so zaznali.

In dejali so:

“Kaj nam je bilo?”

V mrazu smo tavali — v ledu vstajali. In zdaj nam je tako dobro, polno topote in miline.

Glejte, nismo vedeli da živimo.

KAKO MORE SMO SE VLACILI PO TLEH MED GOLAZNIJOM. ŠE BLATO NAM JE PRELOPELO. ZDAJ PA NAM BO SI JALA LUČ LEPOTE! — HA — PA SMO DEJALI, DA SMO REVEŽI! BOGATINI SMO — BOGATINI!

In radiostna himna je zaorila preko ‘sveta’.

Visoko gori na nebuh je sijalo solnce, veliko in zlato, in razvalno žarke v prešerni luči . . .

—o—

Sanje otrok o Božiču.

Koncert na vrtu.

Spisal Ivan Cankar.

—o—

Pred zdavnimi leti je bilo, ko sem bil šečen. Brez posebnega vroča — kaj je treba sreči vzroka? Smeješ se sam svoji radosti in vse drugo ti ni nič mar.

Takrat sem zahajal vsako popoldne na vrt, ki ni bil vrt. Na neobširne, z leseniimi plankami ograjenim trikuoti je raso iz peska par mizkih, kričenčastih dreves, ki so bila komaj ob bližu kostanjem podolna; debela plast prahu je zahajal na vsakem ubogen listu. Pod tem drevojem je bilo postavljeno nekaj miz; veter je privzigoval in premetaval umazno.

Goslarica se je ozrala, nasmehnila se je, potrkašča je marhalo z lokom in pričel se je koncert.

Ob tisti uri sem bil navadno še edini gost. Slišal sem samo gosli, drugače ničesar, niti silnega hoba na. Goslarica je nagnula glavo, nasmehnila se je, potrkašča je marhalo z lokom in pričel se je koncert.

Ob vseh treh straneh je bila cesta in prah se je podil neprestano nad vrtom, od katerekoli strani. Starikavi kostanji so bili iznuceni in udani — komaj da so se generili. Zajak, onkrak ceste je stala čršča, starca, starca, neprizajazna: podnevi je bila tiha, ponoči se je razlegal daleč naokoli vrišč in krik. Iz krnice je nosil pivo grbarski natakar.

Goslarica se je ozrala, nasmehnila se je, potrkašča je marhalo z lokom in pričel se je koncert.

Ob vseh treh straneh je bila cesta in prah se je podil neprestano nad vrtom, od katerekoli strani. Starikavi kostanji so bili iznuceni in udani — komaj da so se generili. Zajak, onkrak ceste je stala čršča, starca, starca, neprizajazna: podnevi je bila tiha, ponoči se je razlegal daleč naokoli vrišč in krik. Iz krnice je nosil pivo grbarski natakar.

Bušil je veter odtod, odondod, planila je plota prahu na nas vse na godece, na kostanje, na mize. Iz prahu, kakor iz daljne daljave, je pelal žalostna pesem — tenek zvok, visok, trepetajoč. Čez plot, na vseh straneh, so se spenjali pa-

glave in so kazali jezikje na vrt; grbarski natakar jih je podil z umazano servijeto; goslarica je gledala bogvedi kam in se je nasmehnila.

Vse štiri so godle dolgo uro; meni, edinemu gostu. Nazadnje je stopila goslarica z odra, vzelala je z mize krožnik ter je prisla v meni. Tudi takrat ni ugasnil smehljaj.

Vse štiri so godle dolgo uro; meni, edinemu gostu. Nazadnje je stopila goslarica z odra, vzelala je z mize krožnik ter je prisla v meni. Tudi takrat ni ugasnil smehljaj.

Zadnjih sta prisli goslarica in bobnarica, zadnjih zategadelj, da bi se okop potolažilo in razvedrilo. Obedve sta bili še zelo mladi, o-

tudi njene tenke, otroške roke se nisem dotaknil. Ponižanega in nevrednega sem se čutil pred njo.

Po večer so prihajali gostje, boben jih je vabil. Umazani ljudje z zalitimi očmi in odurimi ustmi, skoraj vse živjani. Na oder, na bele obleke in svetlomoder trakovje je škropil eurkoma nečeden smeh, so pljuvale blatre sene.

Goslarica se je smehnila. Smehlj

"GLAS NARODA"

(Slovene Daily,
Owned and published by the
Slovene Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	\$3.00
" pol leta	1.50
" leto za mesto New York	4.00
" pol leta za mesto New York	2.00
Europa za vse leta	4.50
" " pol leta	2.50
" " " cevr leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
vezemski nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osočnosti se ne
natisnejo.

Denar naj se blagovoli pošljati po —

Pri spremembni kraju naročnikov
prosim, da se nam tudi prejšnje
obivališča naznani, da hitreje najde-
mo naslovnika.

Dopisom in pošljitvam naredite ta na-
slov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

—

Kdo se ne spominja septembriških dogodkov v Ljubljani leta 1908, ko je po nedolžnem padlo par slovenskih žrtv po krutim nemškim roki in svincenk, in tu na naši rodni zemlji? Kdo se ne spominja mnogo drugih barbarskih činov, katere so morali prestati in še trpe naši rodni bratje, samo zato, ker so Slovenec? Zatirajo jih ti sovragi, in preganajo, da se morajo umikati, a naši ljudi sovražnik Nemec jim ugrabil pred za pedjo slovenske zemlje in gradim do mosta svojega cilja — Adrijane, ter ponemčuje z vso silo in vstajnostjo slovensko deco. K večjemu pada Slovenec kaka manjšostna drobitnica, dasi živi v državi, v kateri je postavno začimena enakopravnost vsem narodnostim — seveda le na nedolžnem papirju.

Vsled prizadejanij krvic se je zavezal slovenski narod pologama zavedati, ter braniti svojo rodno zemljo, na kateri so bili gospodarji stoletja naši pradede, braniti svoj materin jezik pred potujočenjem. Mnogo so do tega pripravili ravno septembriški dogodi.

Tudi med nami ameriškimi Slovenci se je pojavilo isto sočutje — dasi v tujini, ko smo bili primorani zapustiti za košček kruha isto zemljo, na kateri se še sedaj bore za svoj obstanek naši rodni bratje. Ko smo čitali pretresljive dogodke pred par leti, je vsak narodno čuteč Slovenec v sreu prigebil boju krutemu sovražniku, ter gmotno podpirati sobrate onkraj oceana. Vsak boj pa stane denarja. Pričele so se snovati Ciril-Metodove podružnice širom Združenih držav in v kratkem času se je ustavilo nad 35 podružnic, od katerih se je nabralo članarine in drugih prispevkov nad 5600 kron in odposlalo osrednjemu vodstvu Ciril-Metodove družbe v Ljubljano. Priznanja je vredna taka pozitivnost, atko se pomisli, da je ves ta znesek skoraj izključno naš.

Na neki poljedelski razstavi so razstavili nemški farmerji najdelejši krompir — ničči ednuge... Na neki poljedelski razstavi so razstavili nemški farmerji najdelejši krompir — ničči ednuge...

Biserne ovratnice v vrednosti \$500.000. Koliko solz bi se dalo otreći s tem denarjem!

Petsko dolarjev kazni so moralni plačati prodajaleci masla in jaje, radi kršenja postave za živila. Njihovi čini so — smrdeli do neba.

Toda pri sedanjih cenah maslu in jajcu je svota \$500 malenkost.

V Chicagu, Ill., so vlonmeli tekom enega meseca vlonmili trikrat v eno in isto hišo. Tam čaka tudi šest morelice smrti na visilach. Torej nas v nekaterih stvareh v Chicagu vendar le prekašajo.

Nek neverni Tomaž v Bostonu je naložil \$1000 v neki banki, in tu soto dobti oni, ki dokaže, da je zemlja okrogla. Radovedni smo, kako je mogel tak bedak spraviti \$1000 skupaj.

Mesarski baroni v Chicagu zvracačjo vso krivdo nesramno viskih cennih mesa na male prodajale, ki pa pravijo, kadar zoper poskocijo s senami: "The Trust does it" ... Nekaj resnice je na tem. Kriva sta oba, oziroumo nobeden. Glavni krivek je naš gospodarski sistem, ki ne more streti tega roparskega sistema.

Odvetnik soproge Upton Sinclairja je vložil proti tožbi za ločitev ugovor, češ, da je mož na svojo ženo premalo pazil. Ta ugovor je tako smešen, kakor zahteva, da naj bi kdo pazil na par tisoč bolj, da mu ne pobegnejo...

Kakor smo poročali te dni, je ljujemo nikomur našega materinskega najbogatejšega država v nega jezika, niti ne stezamo rok v Združenih državah. In zakaj? po tujih zemljah, ampak branimo le lifral. Če b tak člouk saj mal, re-

Ker tam nimajo revežev, pa tudi ne milijonarjev!

Z Rooseveltia imajo listi zopet prostor na prvi strani. Iz tega je torej sklepati, da je zopet postal popularen. In "Teddy" ve to. Sedaj obiskuje brezposelne delevne na Bowery, in jim govori. Nadzadnje menda vendar le kanidira...

Na dvanajst let ječe je bil obsojen nek Italjan, ki je prodajal dekleta v takozvanu "belo suhiščino", in za toliko časa je neškodljiv. Koliko takih lovopov je pa še, katerih se vedno ni dosegla roka pravice in ki izvršujejo "poklic" pod kinko poštene državljan.

Za narodno delo.

—

(Iz urada Ciril-Metodove po-
držnice v New Yorku.)

—

Kdo se ne spominja septembriških dogodkov v Ljubljani leta 1908, ko je po nedolžnem padlo par slovenskih žrtv po krutim nemškim roki in svincenk, in tu na naši rodni zemlji? Kdo se ne spominja mnogo drugih barbarskih činov, katere so morali prestati in še trpe naši rodni bratje, samo zato, ker so Slovenec? Zatirajo jih ti sovragi, in preganajo, da se morajo umikati, a naši ljudi sovražnik Nemec jim ugrabil pred za pedjo slovenske zemlje in gradim do mosta svojega cilja — Adrijane, ter ponemčuje z vso silo in vstajnostjo slovensko deco. K večjemu pada Slovenec kaka manjšostna drobitnica, dasi živi v državi, v kateri je postavno začimena enakopravnost vsem narodnostim — seveda le na nedolžnem papirju.

Vsled prizadejanij krvic se je zavezal slovenski narod pologama zavedati, ter braniti svojo rodno zemljo, na kateri so bili gospodarji stoletja naši pradede, braniti svoj materin jezik pred potujočenjem. Mnogo so do tega pripravili ravno septembriški dogodi.

Tudi med nami ameriškimi Slovenci se je pojavilo isto sočutje — dasi v tujini, ko smo bili primorani zapustiti za košček kruha isto zemljo, na kateri se še sedaj bore za svoj obstanek naši rodni bratje. Ko smo čitali pretresljive dogodke pred par leti, je vsak narodno čuteč Slovenec v sreu prigebil boju krutemu sovražniku, ter gmotno podpirati sobrate onkraj oceana. Vsak boj pa stane denarja. Pričele so se snovati Ciril-Metodove podružnice širom Združenih držav in v kratkem času se je ustavilo nad 35 podružnic, od katerih se je nabralo članarine in drugih prispevkov nad 5600 kron in odposlalo osrednjemu vodstvu Ciril-Metodove družbe v Ljubljano. Priznanja je vredna taka pozitivnost, atko se pomisli, da je ves ta znesek skoraj izključno naš.

Na neki poljedelski razstavi so razstavili nemški farmerji najdelejši krompir — ničči ednuge... Na neki poljedelski razstavi so razstavili nemški farmerji najdelejši krompir — ničči ednuge...

Biserne ovratnice v vrednosti \$500.000. Koliko solz bi se dalo otreći s tem denarjem!

Petsko dolarjev kazni so moralni plačati prodajaleci masla in jaje, radi kršenja postave za živila. Njihovi čini so — smrdeli do neba.

Toda pri sedanjih cenah maslu in jajcu je svota \$500 malenkost.

V Chicagu, Ill., so vlonmeli tekom enega meseca vlonmili trikrat v eno in isto hišo. Tam čaka tudi šest morelice smrti na visilach. Torej nas v nekaterih stvareh v Chicagu vendar le prekašajo.

Nek neverni Tomaž v Bostonu je naložil \$1000 v neki banki, in tu soto dobti oni, ki dokaže, da je zemlja okrogla. Radovedni smo, kako je mogel tak bedak spraviti \$1000 skupaj.

Mesarski baroni v Chicagu zvracačjo vso krivdo nesramno viskih cennih mesa na male prodajale, ki pa pravijo, kadar zoper poskocijo s senami: "The Trust does it" ... Nekaj resnice je na tem. Kriva sta oba, oziroumo nobeden. Glavni krivek je naš gospodarski sistem, ki ne more streti tega roparskega sistema.

Odvetnik soproge Upton Sinclairja je vložil proti tožbi za ločitev ugovor, češ, da je mož na svojo ženo premalo pazil. Ta ugovor je tako smešen, kakor zahteva, da naj bi kdo pazil na par tisoč bolj, da mu ne pobegnejo...

Kakor smo poročali te dni, je ljujemo nikomur našega materinskega najbogatejšega država v nega jezika, niti ne stezamo rok v Združenih državah. In zakaj? po tujih zemljah, ampak branimo le lifral. Če b tak člouk saj mal, re-

to, kar smo poddedovali in kar je v resnici naše. Narod, kateri ne brani svojih pravic in svojega jezika, ni narod in nima prav za obstoj. Ali naj pustimo, da nam tuje še bolj zategne vrvice in nas končno zadavi, da izginemo iz površja? To bi bila narodna brezbržnost, in bi sami sebe obsolili. Do tega pa ne sme in ne sme priti. Ako nam naš domovina ni mogla dati za vse kruha, podpirajmo vsaj one, ki so ostali na domači gradi, da jih sovražnik ne podjarmi.

Znamo vam je, koliko Slovenec živi ob mejah Stajerske, Koroske, Primorske, da, celo na Kranjskem (Kočevje), kjer jim država ne dà slovenskih šol, in so otroci slovenski staršev primorani pohajati v nemške šole, in posledica je, da postanejo taki otroci nemškutarji, hujši od Nemcev sami — pravi jančarji. V mnogih krajih vzdržuje na svoje stroške v območjih krajih slovenske šole Ciril-Metodova družba. Ravno sedaj je pričela Ciril-Metodova družba graditi slovensko šolo v Trstu, katera bo stala nad 500.000 kron. Tajnik C. M. družbe mi piše med drugim: "Letosinja suša in vladajoča draginja vplivata občutno na našo blagajno: dohodki so manjši, kakor izdatki, in ne krijejo stroškov. V Trstu zida družba novo šolo, ki bode stala okroglo 500.000 kron. Ali bi ne bilo to novo družbeno delo povod, da se posebno za to toliko potrebno stavite zbirajo darovi?"

Volitve so pokazale, kako odgovorno stevilo je Slovenec v Trstu in okolici, a nimajo niti ene slovenske šole, in so primorani pošljati otroke v italijanske šole, in se potujevalnice potujevalnice. In koliko je namenjen Ciril-Metodovi družbi, ter vabim že sedaj vse slovensko čuteče rodujibe, da se je udeleži, ter pripojimo do boljšega uspeha. Obenem naprosim vse one člane in članice naše podružnice, ki se nista naši rodni bratje. Ko smo čitali pretresljive dogodke pred par leti, je vsak narodno čuteč Slovenec v sreu prigebil boju krutemu sovražniku, ter gmotno podpirati sobrate onkraj oceana. Vsak boj pa stane denarja. Pričele so se snovati Ciril-Metodove podružnice širom Združenih držav in v kratkem času se je ustavilo nad 35 podružnic, od katerih se je nabralo članarine in drugih prispevkov nad 5600 kron in odposlalo osrednjemu vodstvu Ciril-Metodove družbe v Ljubljano. Priznanja je vredna taka pozitivnost, atko se pomisli, da je ves ta znesek skoraj izključno naš.

Vsled prizadejanij krvic se je zavezal slovenski narod pologama zavedati, ter braniti svojo rodno zemljo, na kateri so bili gospodarji stoletja naši pradede, braniti svoj materin jezik pred potujočenjem. Mnogo so do tega pripravili ravno septembriški dogodi.

Tudi med nami ameriškimi Slovenci se je pojavilo isto sočutje — dasi v tujini, ko smo bili primorani zapustiti za košček kruha isto zemljo, na kateri se še sedaj bore za svoj obstanek naši rodni bratje. Ko smo čitali pretresljive dogodke pred par leti, je vsak narodno čuteč Slovenec v sreu prigebil boju krutemu sovražniku, ter gmotno podpirati sobrate onkraj oceana. Vsak boj pa stane denarja. Pričele so se snovati Ciril-Metodove podružnice širom Združenih držav in v kratkem času se je ustavilo nad 35 podružnic, od katerih se je nabralo članarine in drugih prispevkov nad 5600 kron in odposlalo osrednjemu vodstvu Ciril-Metodove družbe v Ljubljano. Priznanja je vredna taka pozitivnost, atko se pomisli, da je ves ta znesek skoraj izključno naš.

Na neki poljedelski razstavi so razstavili nemški farmerji najdelejši krompir — ničči ednuge... Na neki poljedelski razstavi so razstavili nemški farmerji najdelejši krompir — ničči ednuge...

Biserne ovratnice v vrednosti \$500.000. Koliko solz bi se dalo otreći s tem denarjem!

Petsko dolarjev kazni so moralni plačati prodajaleci masla in jaje, radi kršenja postave za živila. Njihovi čini so — smrdeli do neba.

Toda pri sedanjih cenah maslu in jajcu je svota \$500 malenkost.

V Chicagu, Ill., so vlonmeli tekom enega meseca vlonmili trikrat v eno in isto hišo. Tam čaka tudi šest morelice smrti na visilach. Torej nas v nekaterih stvareh v Chicagu vendar le prekašajo.

Nek neverni Tomaž v Bostonu je naložil \$1000 v neki banki, in tu soto dobti oni, ki dokaže, da je zemlja okrogla. Radovedni smo, kako je mogel tak bedak spraviti \$1000 skupaj.

Mesarski baroni v Chicagu zvracačjo vso krivdo nesramno viskih cennih mesa na male prodajale, ki pa pravijo, kadar zoper poskocijo s senami: "The Trust does it" ... Nekaj resnice je na tem. Kriva sta oba, oziroumo nobeden. Glavni krivek je naš gospodarski sistem, ki ne more streti tega roparskega sistema.

Odvetnik soproge Upton Sinclairja je vložil proti tožbi za ločitev ugovor, češ, da je mož na svojo ženo premalo pazil. Ta ugovor je tako smešen, kakor zahteva, da naj bi kdo pazil na par tisoč bolj, da mu ne pobegnejo...

Kakor smo poročali te dni, je ljujemo nikomur našega materinskega najbogatejšega država v nega jezika, niti ne stezamo rok v Združenih državah. In zakaj? po tujih zemljah, ampak branimo le lifral. Če b tak člouk saj mal, re-

Look Out! You'd better take care of Yourself

Glavobol, bolečine v grlu, v prsi
in straneh, slabe zleze in drugi znaki
prehlade ne bodo imeli nevarnih po-

Ukazan na dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELV. MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN GERM, 621 Center St Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Elly, Minn., Box 424.
Predsednik taunilskih skupnosti: VINCENČEK, Neb., 1234 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Elly, Minn., Box 106.
Zaupnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 942 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNİK:

Lt. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 582.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 - 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIŠNIK, Burdine, Pa., Box 188.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eiler Ave.

Jednotno gledalo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavo nega blagajnika Jednote.

PREMEMBE ČLANOV IN ČLANIC
PRI SPDAJ NAVEĐENIH DRUŠTVIH

Sv. Ciril št. 1 Ely, Minn.

Dne 8. decembra 1911.

Pristopili:

John Nemančič 1878 - 14824 - \$1000 - 4

Suspendirani:

Jak. Petrič 1880 - 12078 - \$1000 - 1

John Drugovan 1880 - 895 - \$1000 - 1

Mary Drugovan 1883 - 6765 - \$500 - 2

Društvo steje 133 članov in 6 članic.

Sv. Srca Jezusa št. 2 Ely, Minn.

Dne 8. decembra 1911.

Pristopili:

Karol Ilic 1882 - 14825 - \$1000 - 4

Ant. Matijević 1881 - 14825 - \$1000 - 1

Marija Šerjak 1882 - 14827 - \$1000 - 1

Društvo steje 133 članov in 62 članic.

Sv. Barbara št. 4, Federal, Pa.

Dne 8. decembra 1911.

Zoper spreteti:

Geo. Padovac 1873 - 13618 - \$1000 - 5

Suspendirani:

Ant. Godec 1878 - 657 - \$1000 - 2

Geo. Vidmar 1884 - 644 - \$1000 - 2

Društvo steje 62 članov.

Sv. Marija Pomagaj št. 6 So. Lorain, O.

Dne 8. decembra 1911.

Suspendirani:

Andr. Ponikvar 1861 - 737 - \$500 - 5

Alojzija Ponikvar 1864 - 64 - \$500 - 6

Društvo steje 63 članov in 15 članic.

Sv. Ciril in Metod št. 9 Calumet, Mich.

Dne 8. decembra 1911.

Pristopili:

John Butalo 1877 - 14792 - \$500 - 2

John Hencl 1884 - 14793 - \$500 - 2

Zoper spreteti:

Peter Orič 1887 - 5247 - \$1000 - 1

Suspendirani:

Ant. Schweiger 1882 - 7624 - \$1000 - 1

Crtani:

Franc Kestner 1892 - 13681 - \$1000 - 1

Društvo steje 132 članov.

Sv. Peter in Pavel št. 15 Pueblo, Colo.

Dne 30. novembra 1911.

Suspendirani:

Jak. Garbas 1882 - 6365 - \$1000 - 3

Dne 8. decembra 1911.

Ostopili:

Rozia Fatur 1885 - 8493 - \$500 - 3

Zoper spreteti:

Jak. Garbas 1882 - 6365 - \$1000 - 3

Društvo steje 103 članov.

Sv. Ciril in Metod št. 16 Johnstown, Pa.

Dne 8. decembra 1911.

Premembra zavarovalnine:

Jern. Lovček 2 - 11538 - \$500 - 3 iz \$1000

Leop. Kolins 7 - 12146 - \$500 - 6 iz \$1000

Društvo steje 115 članov.

Sv. Alojzij št. 18 Rock Springs, Ark.

Dne 8. decembra 1911.

Zoper spreteti:

Mat. Jerković 1870 - 3144 - \$1000 - 1

Jakopina Jerković 77 - 8676 - \$500 - 3

Suspendirani:

Mart. Skoda 1888 - 10472 - \$500 - 5

Društvo steje 213 članov in 85 članic.

Sv. Josip št. 20 Gilbert, Minn.

Dne 8. decembra 1911.

Suspendirani:

Ig. Znidarsič 1884 - 6510 - \$1000 - 2

Teresa Znidarsič 1886 - 8795 - \$500 - 2

Crtani:

John Teran 1878 - 12651 - \$1000 - 4

Društvo steje 59 članov in 27 članic.

Sv. Josip št. 21 Denver, Colo.

Dne 8. decembra 1911.

Pristopili:

John Kucler 1887 - 14828 - \$1000 - 2

Suspendirani:

Paul Varbov 1883 - 5353 - \$1000 - 6

Ana Varbov 1886 - 5388 - \$500 - 6

Još. Primolje 1890 - 10123 - \$1000 - 1

Društvo steje 67 članov in 32 članic.

Sv. Jurij št. 22 Chicano, III.

Dne 8. decembra 1911.

Pristopili:

Ana Pleša 1888 - 14841 - \$500 - 2

Magda Dusovč 1888 - 14842 - \$500 - 2

Zoper spreteti:

Dane Možar 1886 - 10116 - \$1000 - 2

Suspendirani:

Nik. Denčulović 1881 - 3209 - \$1000 - 2

Louis Kontarč 1894 - 12858 - \$1000 - 2

Peter Lintic 1873 - 1588 - \$1000 - 3

Društvo steje 119 članov in 48 članic.

Sv. Jurij št. 23 San Francisco, Cal.

Dne 8. decembra 1911.

Pristopili:

John Jakševič 1871 - 14794 - \$1000 - 5

Karl Strehme 1881 - 14795 - \$500 - 3

Društvo steje 107 članov.

Ime Jesusz št. 25 Eveleth, Minn.

Dne 8. decembra 1911.

Prestopili:

John Lovček 1888 - 12220 - \$1000 - 2

Frank Poglajen 1865 - 4448 - \$1000 - 6

Društvo steje 153 članov.

Sv. Mihel št. 27 Diamonville, Wyo.

Dne 8. decembra 1911.

Prestopili:

k. dr. Dulut. Slovenski 1887 - 1017 Dulut. Minn.

John Movern 1882 - 6107 - \$1000 - 2

Prvo društvo steje 152, drugo 10 članov.

Suspendirani:

Frank Lesar 1889 - 12220 - \$1000 - 2

Frank Poglajen 1865 - 4448 - \$1000 - 6

Društvo steje 153 članov.

Sv. Peter št. 28 Brookline, Cal.

Dne 8. decembra 1911.

Pristopili:

John Rode 1886 - 14806 - \$500 - 2

Društvo steje 107 članov.

Sv. Jurij št. 29 Eveleth, Minn.

Dne 8. decembra 1911.

Prestopili:

Gregor Zgonc 1889 - 4526 - \$500 - 5

dne 23. novembra 1911 varok smrti: porod

pristopila k Jednoti dne 1. januarja 1906.

Društvo steje 119 članov in 48 članic.

Sv. Peter št. 30 Brookline, N. Y.

Dne 8. decembra 1911.

Pristopili:

John Kočvar 1886 - 14807 - \$500 - 2

Louis Selan 1884 - 14808 - \$1000 - 6

Društvo steje 64, drugo 10 članov.

Preveč.

"Ni res, odkar sta oženjeni, se vam zdi vse v drugi lnči?"

"Razumljivo! Saj smo dobili petnajst svetlik kot poročna darila!"

Nevošljivost.

"Ali ste že slišali? Pokornova žena se je tako prestrašila, da je izgubila govor!"

"Neverjetno, kakšno srce ima ta človek pri ženskah!"

OPRAVLJIVKE.

"Kosmačeva ima pa tudi vsak trenutek drugo kuharico!"
"Da, da, povem vam — ena mesi testo, kruh spred mora pa že druga!"

Nerodnež.

Ljubezljiv soprog.

Ono: "Mirko, ali me bodeš tudi ljubil, ko bom stara in grda?"

On: "Brez skrbi, Marica, straja moreš postati, grša pa nikdar!"

Tudi res.

— Ali ste že slišali? Vsa pisma, ki pridejo iz Rima, odpredo.
— Ni mogoče! Kako pa to?
— Ker bi jih ljudje drugače ne mogli čitati.

Moderne služkinje.

Nesramnost ali hladnokrvnost?

Gospod Jazbec je pridivjal besen domov, poklical ženo v sobo, zaklenil vrata, vrgel klobuk obla in udaril s pestjo ob mizo, da je kanarčka kap zadela.

— Ti imas ljubimca. Jaz vem vse! Danes si bila zopet pri njem na stanovanju. Jaz vem vse! Ta ko je izpoves. A svarim te, da ne hoš lagala. Govor! Jaz vem vse!

— Več jaz tudi ne vem, je hladnokrvno odgovorila gospa, vzela krepanega kanarčka na roko in na vsa daljna ocenjanja svojega moža odgovarjala samo z besedami Morilee, divjak in Herodez.

Zlobno.

Gospica (po predstavi diletantov): "Ali nisem stare device izborna igrala?"

Režiser: "O da — samo nekako prisiljeno ... tako bi moral igratik, kakov ste!"

Z lepa.

Mežnar Matjok je dobil v cerkvi staro tercijalko, ki je klečala pred stranskim altarem. Bila je sama v cerkvi. Med molitvijo je malah z rokami okrog sebe, kakov bi angele za noge lovila in kriče je molila in prosila, da bi zadelo terno v loteriji. Mežnar Matjok je nekaj časa gledal na prizor, potem je pristopil bliže in rekel babnic:

— Kaj se pa tako dereš na boga; z lepa poskusi, boš prej kaj opravila.

DANAŠNJE ZENE.

Res je.

Cifut: "Ta tekočina je izborna sredstvo za rast las. Izvolite steklenico!"

Gospa: "Hvala — saj lahko kupim lase!"

V medenih tednih.

Soprog (zjutraj): "Vendar si se prebudiš; petkrat sem te že poljubil!"

Soproga: "Ni res; samo štirkrat!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Dolgo je čakal.

Mati: Pepček, ali slišiš? Kaj pa stojiš tam ob vodi in zijuš vanjo?

Pepček: Gregoračev Tonček je v vodo padel in zdaj čakam, da bo ven prišel.

Mati: Jezus! Kdaj pa je notri padel?

Pepček: Je že več kakor eno uro!

V božjem strahu.

Sodnik: Priča Janez Cmok! Poglejte tega fanta, ki je danes oboten. Ali ga poznate?

Priča: Dobra!

Sodnik: Povejte nam, kaj veste o njem?

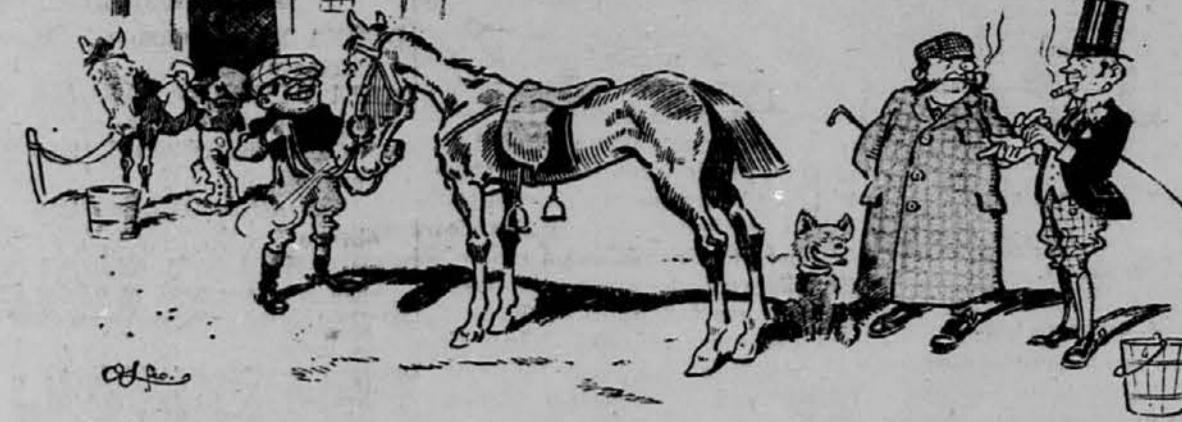
Priča: I kaj bi povedal? Kar ga poznam, zmerom je v božjem strahu kradel.

Če je res.

Jetniški zdravnik: Ali niste vi bili enkrat že pri nas zaprti? Meni se zdi, da sem vas takrat zdravil — bili ste bolni na ledicah.

Jetnik: Da, gospod doktor. Me prav veseli, da se me še spominjate. Saj sem se zdaj del tudi samozapreti, ker imam neomejeno zaupanje do vas.

DOBER SVET.

"Kam nameravate jezditi, gospod Repar?"

"V Pesnico!"

"ZA božjo voljo, le tako daleč ne. Zakaj bi h o d i l i tako daleč nazaj!"

Na policijski stražnici.

Policjski komesar: Naznanjeni ste, da ste pustili svoj z iskrim konjem vpreženi voz brez nadzorstva na cesti, sami pa ste sedeli v krēmi, dokler se ni konj splašil. Že sive lase imate, skušen mož ste, pa nieči ne pomislite, kakšna nesreča bi se lahko zgodila? Na cesti je vedno polno otrok! Saj ste vi govorili sami oče, kaj ne? Koliko otrok pa imate?

Voznik: Enega fanta!

Policjski komesar: Zamislite se v položaju, da bi vam vašega otroka kdo povozi. Kaj bi rekli če bi vam vašega fantička prinesli krvavega in raznesarjenega domov. Kako bi vi kleli brezvestnega voznika, ki vam je pohabil ali celo usmrtil otroka — eh, koliko je pa vaš fantiček star?

Voznik: Sedem in dvajset let!

Iz nravnostnega poročila kranjskega župana na sodišču.

Jože Klada, 52 let star, rojen v Spodnjih Dupljah, je bil 1. 1866. v vojni in sta mu bili obe nogi popolnoma odstreleni. Dasi se mora po tleh premikati po svetu, da si je na jetrih in pljučih bolan, vendar ne živi kakor se spodobi. Ukrade kar more in kadar je jisan, zmerja ves svet. Lahko se o njem reče, da je vedno z eno nogo v grobu, z drugo pa v kriminalu.

Otroče.

Gospod Jazbec se je pomenkovale s svojo soprogo o neki novi znanki. Sinko ga je pazljivo poslušal.

Gosod Jazbec: "Res, prav škoda, da ta žena nima otrok."

Sinko: "Ata — morda je pa mandelje."

O, te tujke!

Zdravnik: Ljubi gospod — vi ste nevrastenik in dijabetic.

Bolnik: Ljubi gospod doktor, jaz sem vas poklical da bi me zdravili in ne da bi me zmerjali.

V umetniški razstavi.

— Poglej to sliko. Kako je nežna. Mlada deklica, ki posilja za odhajajočim moškim pozdrav. Res krasna je...

— Pa nič prida: glej, spodaj je napisano "na prodaj".

LAHKOM ISLJENO.

Profesor (da beraču malo darilo): "Toda, dragi moj, saj ste že čisto premrazeni! Kako morete vendar oditi brez kožuha ob takem mrazu na prostoj!"

Logika pijanca.

"... in razsirjanje želodea imam, je rekel zdravnik! Sa- pramis bo pa treba mnogo piti, da ga napolnim!"

Napačno razumel.

Zdravnil (dijaku, ki je bolan na želodcu): "Od česa pa živite pravzaprav?"

Dijak: "Od kredita!"

KLEPE TULJA.

"No, gospa Lilekova, kam pa?"

"Sedaj nimam časa, gospa Pepetova! V Ameriko gremo. Ju- tri že odpluje ladja, in sedaj je zadnji čas, da pridemo na vlak!"

"Oh, kakšna škoda! Nekaj novega vem od Printerja! Nekaj novega vam pravim — oh — —"

"Takooo! — Veste kaj, gospa Pepetova, pravzaprav ni take sile in lahko počakamo še na prihodnji parnik!"

Res je.

— Vi, ki ste oženjeni, bi mi lahko svetovali.

— Kaj bi radi?

— Nameravam se oženiti, toda ne vem, če bom mogel izhajati. Zaslužim....

— Zaslužite kolikor hočete, pre- malo bo vedno.

To je nekaj drugega.

Gost (v gostilni): "Oprostite, gospod. Ali me nočete pustiti na telefon? Že nad dvajset minut stojite tu, ne da bi kaj govorili!"

"Mi je žal, toda s svojo ženo govorim!"

Pridnost.

Ona (svojemu soprogu): "Ni- kar tako hitro ne zapenjam suknje; ali ne vidis, da spodnji gumb samo še na nitki visi!?"

Še več.

"Oh, nebeško je bilo v cerkvi pri poroki! In kako tiho je zaš- petala nevesta "da"! Sveta ne- besa, kako bi jaz zavpila!"

Uljudni dijak.

"Oprostite, gospod Čep, da pri- dem zopet z računom...."

"O, prosim, prosim, le pridite zopet!"

Izjema.

Oče (svojemu sinu, dijaku): "...pa da ne boš vedno popi- val!"

Sin: "Nikakor ne; spati moram tudi!"

Običičnem času.

Ona: "Janko, zbudi se... vlo- mile so v hiši; slišala sem kora- ke!"

On: "Kaj za to? Račune za bo- žičje darila sem že plačal, in če najdejo le en cent v žepu, znajo bolj iskatki kakor jaz!"

"C N?"

"Torej sedaj sem končno doživel nekaj krasnega. Včeraj, ko so naenkrat ugasnile luči, me je tako ognjevitno poljubil."

"Kdo?"

"Kdo? Hm, tega pa ne vem!"

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns. s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI UREDNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh.
Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: ALOJZIJ RAVDEK, Box 1, Dunle, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK BARTOLI, I. nadzornik, 912 Webster Ave., Barberville, Ohio.
ANDREW VIDRIK, II. nadzornik, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
ANDREW BOMBAC, III. nadzornik, 1669 E. 33rd St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

JOSIP SVOBODA, I. porotnik, R. F. D. No. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
ANTON PINTAR, II. porotnik, C. Box 315, Claridge, Pa.
MIHAEL KRIVEC, III. porotnik, Box 224, Primrose, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Ce je vsebina v tem članku nujno področje, so učilnici prošenji, pošljati omenjeno načrtnost na blagajnika in nikogar drugemu, vse dopise pa na glavnega tajnika. V slučaju, da opazijo društveni tajnik pri mesecnih poročilih, ali sploh kjerisibidi v poročilih glavnega tajnika kakve pomanjkljivosti, naj to nemudoma nasejanjo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnjem popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Albina.

—o—

(Konec.)

Hitro so potekla visokošolska leta kljub stradanju in pomanjkanju. Hitelci so ni je bilo moči, ki bi jih obdržali. Pretekla so štiri peto sem bil pa že gimnazijski suplent. Tudi to, j. j. šolsko leto, je že minulo in pripravljal sem se prav resno, da napravim vstrebitne izpite za profesorja.

Sedel sem takoreč v gozdčku poleg mestnega parka. Studiranja sem bil tisti dan, zato sem odložil knjigo. Vlegel sem se znak na klop in gledal skozi redko vejevje v jasno nebo, po katerem je upatitveno plaval komaj viden oblaček in mahomna izginil. Zopet sem se vse del v vzel v roke žepni zapisnik, če najdem v njem kak branja vreden vpis iz zadnjih let.

Listul sem semtertja vsevprek, kot bi se igral. Že sem misil, da preči zapisnik in ga vtakniti nazaj v njegov star prostor, notranji žep, ko mi pada v oči ta le vpis: "17. VIII. 1902. — 17. VIII. 1907, sestanek z Albino ob 2. uru zjutraj v mestnem parku."

Švignil sem pokonec.

"Danes je 16. julij!" vzkliknil sem, "torej nočej bi naj bil ta sestanek!"

Vse del sem se na klop nazaj in se vstopil v proša leta. Kako ljubezni polna pisma sem dobival od Albine prvi čas svojega bivanja na Dunaju, in kako verno sem ji jaz pisar! Trajalo je to pol leta. Potem pa od nje ni bilo nobenega odgovora več. Pisma svoja sem dobival vračana, češ, da je Albina neznano kam odpotovala. V meni se je mnogokrat vznemiralo sreča, da sem posvetil svoje misli dekle, ki mi je postala nezvesta, sčasoma pa je tudi ta čut izginil in spominjam sem se Albine in njenih sladkih poljubov le kot zdavnaj minimilnih sanj.

Zdaj so mi pa ti spomini nanoči oživelj. Spomni sem se skoraj vse besedi, ki sva jih govorila z Albino tisto noč najinega sestanca v parku. Stopil mi je pred oči njen žarek pogled, njen stisk roke in njena trdna določitev se stanka čez pet let na istem mestu in ob isti uri.

"Bogove kod je zdaj Albina!" menil sem med seboj. "Kdaj je že pozabila na sestanek! A jaz grem nanj vseeno! Morda se kdaj še srečava v življenju in takrat jo lahko spomnim, da je ona pozabila na nekaj, kar je sama določila."

Ne vem, kaj mi je bilo tisti večer, da sem bil tako nemiren. Vedeni sem pogledoval na uro, dasi je bilo še devet proč. Bal sem se, da bi zamudil sestanek ali da bi celo pozabil nanj!

Šel sem v kavarno brat časopise. Vsakih pet minut sem pogledal na uro. In ko je priselil k meni prijatelj z vsečilico, postajal sem nervozan, da se je oni edil.

Že o polnoči sem odšel iz kavarn proti parku na sestanek z Albino. Zatreval sem si, da nje ne bo, a mene je nekaj čudovitega vlečke tja z neznano silo.

Polydveh je udarila uro v bližnjem zvoniku in jaz sem že bil na svojem prostoru prav ob tisti klopeci, kjer sva sedela pred petimi leti z Albino, mojo ljubezijo. Bil sem tako eden, tako poln najrazličnejših misli, kot se nikoli.

Ura je udarila tri četrte na dve. Mcne je glas zvonov neprijetno dirnil in najrajski bi bil hotel proč. A noga so mi bile kot lesene, ni-

Pismo z bojišča.

(Od našega prav posebnega poročevalca Zmagoslava Kebra).

Bemuljana, začetkom novembra Dragi gospod urednik! Zdaj sem tu, na licu afrikske temote, če smem tako reči. Nakratko vam hočem opisati svojo pot čez oni podaljšek Adrije, (ki je bila slavljanska, ko so brodovi imeli še hraste), katerega imenujejo Sredozemsko morje. Italija in Afrika segata tamkaj čisto do mor, zato je s parnikom (pirosaf) prav lahko priti do Tri. Štiri Pet-politanije, makari do Šest politanije. Je li sega Sredozemsko morje zares do sredi zemlje, nisem mogel izvedeti; ribiči v Tarentu, ki sem jih po tem izprševal, so mi soglasno odgovarjali z "non copisco", iz česar sklepamo, da imajo prav.

Kakor veste, gospod urednik, sem se v Tarent pripeljal tezen pred izbruhom vojske, ker sem se na izpodbodu na Smarino goru prepričal, da leži nekaj v zraku. Tudi sem opazil v Deghenghijevi ostrov (slov. ostvarja) pri "Maliču", da se Lahij, pijoči črnino, nekamo jezno drže in da si je eden od njih kupil psa, katerega je kril "Turco". Tudi trenotek nisem dvomil, kamda da ta pes tako molil in kot poverjenik "Slov. Naroda" sem si preskerbel brezplačni vojni listek k jubilejski razstavi v Rim, ondi prodal returni listek staremu Rimljani in se odpeljal v Tarent. Če ima človek talent, pride ceno v Tarent, pravi naš narodni pregovor.

V svojem skrivališču sem se izpočetka preecej dolgočasil. Imel sem sicer vse žepe nabasane z jestvinami in tudi čutaro vina nisem pozabil — voda je bila pa v tistu kraj, kakor običajno, itak vpeljana —, a manjkalo mi je duševne hrane. Naposled sem zapazil na žebli razne časnike, ki so bili brez posebne umetnosti na manjše kose razrezani. Te sem začel se stavljati in duševno obedovati. Izvedel sem iz njih, da je papež Leon XIII. nekaj bolan in da so bili Rusi pred 3 dnevi pri Mukenu hudo poraženi. To me je zelo zanimalo in še marsikaj podobnega: pa o tem vam ne bom poročal, ker ste gotovo vse že sami tudi čitali in natisnili. Toda naenkrat sem nekaj našel, kar je bilo zamejprava pravca heureka, kar bi rekel Homer. Pomislite! Kaj je viselo na žebli med časniki? Izvod laškega bojnega načrta!

Naznani. Novi tropinovec sem začel razpoložiti, za katerega jamčim z državnim pečatom, da je močan 100%. Cena \$2.50 gal. Trgovcem na debelo posebna cena. Na zahtevo pošljem vzorce. Prodajam na drobno in debelo (wholesale). Stephen Jackse, P. O. Box 657, Crockett, Cal. (21-28-12)

sveta, kakor je sicer navada, temveč na teh.

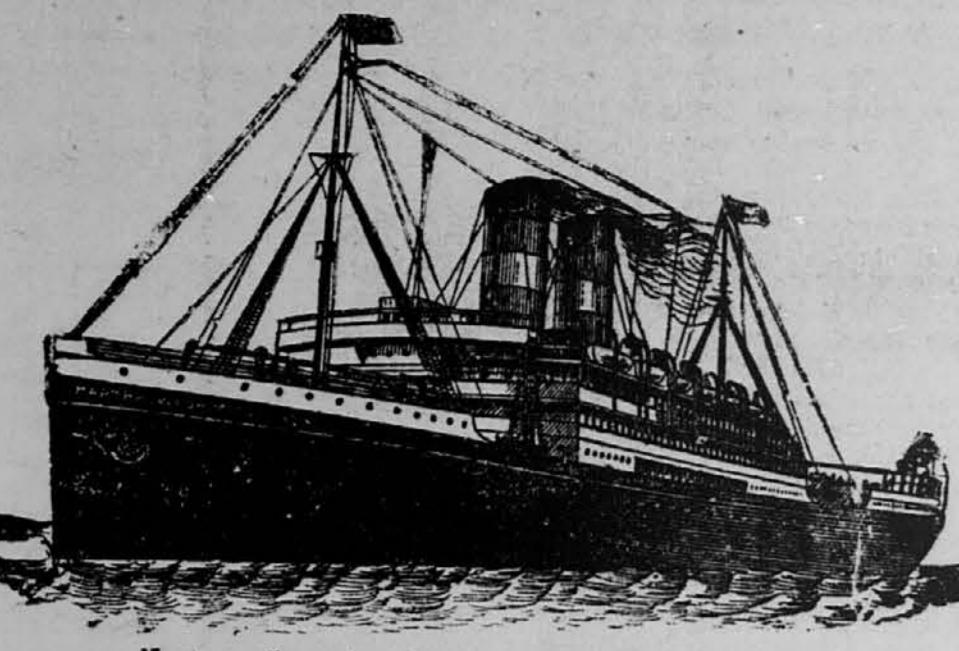
Ko sem bil imenovan za častnega meščana, se je vršila slovenska minuendolicitacija, kateri hotelir me bo dobil. Izmed onih, ki so me hoteli prevzeti v popolno penzijo čisto brezplačno, sem si izbral najlepši hotel na Rivi. Riva, to je cesta ob morju, kjer se vedno največ ljudstva in voz semintja rine in preria, in se blago na ladje in z ladij poriva. Zvezar so mi na pravili podoknico; a med "Aido" so dva bombardona, en es-klarinet, ena f-trombona in prvi krilni rog umrli za kolero. To je kapelnički, ki je bil ravnotako občutljiv, kakor so kapelniki pri nas, tako razburilo, da ga je zadela kap v takirko. Tako je koncert pred časom ponhal. Ravno so tedaj po cesti mimo priečipljali brizigerji, da se vkrejajo v Tripolitanijo. Pomešal sem se med navdušeno ljudstvo, rinil se po Rivi na prej in srečno smuknil na transportno ladjo, kjer sem tudi našel izborni skrivališče na tistem kraju, ki je bil prihranjen le (soltanto) za gospode od generalnega štaba. Ker pa s tem transportom ni odhajal noben generalni štab (to stival generale), sem ostanek skor do izkrcanja neoprežen.

Na vse zgodaj nas je italijanski skorenj brenil v sinjega Neptuna, godba je zasvirala Radecimars, seveda laškega, ne našega, in zupustili smo kolerično Italijo.

V svojem skrivališču sem se izpočetka preecej dolgočasil. Imel sem sicer vse žepe nabasane z jestvinami in tudi čutaro vina nisem pozabil — voda je bila pa v tistu kraj, kakor običajno, itak vpeljana —, a manjkalo mi je duševne hrane. Naposled sem zapazil na žebli razne časnike, ki so bili brez posebne umetnosti na manjše kose razrezani. Te sem začel se stavljati in duševno obedovati. Izvedel sem iz njih, da je papež Leon XIII. nekaj bolan in da so bili Rusi pred 3 dnevi pri Mukenu hudo poraženi. To me je zelo zanimalo in še marsikaj podobnega: pa o tem vam ne bom poročal, ker ste gotovo vse že sami tudi čitali in natisnili. Toda naenkrat sem nekaj našel, kar je bilo zamejprava pravca heureka, kar bi rekel Homer. Pomislite! Kaj je viselo na žebli med časniki? Izvod laškega bojnega načrta?

Avstro-Amerikanska črta (preje bratje Cosulich)

Najpripravnja in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so

TRSTA	85.00
LJUBLJANE	85.00
REKE	85.00
ZAGLEBA	86.00
K. RLOVCA	86.25

Za Martha Washington stane \$3.00 več.

II RAZRED do

TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00 druet \$50 do \$60.

Phelps Bros. & Co.

Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

Vino. Iz slavnih Ozark hribov.

Vino. MISSOURI.

Slovenci po Združenih državah splošno ne vedo, da Misouri pridelava milijone galonov vina in to boljega kot vsaka država v Ameriki.

Namen moj je seznaniti prijatelje dobre kaplike v Ameriki in edino to me je dovedlo do tega, da sem kupil večjo zalogu vina, katerega prodajam po svojih cenah, dokler je zaloga.

Garantiram, da je vino absolutno čisto iz grozdia. Garantiram, da je vsaka vrsta prešanja izključno iz vrste grozdia, ime označeno. Garantiram tudi vsakemu denar nazaj, kadar bi blagom mi zadovoljen v ino zastonji. Garantiram tudi, da cela Amerika nimata vina tega okusa, kakoršnega ima vino iz Ozarskih hribov. Ako si bolan, ne kupuj humbugov, temveč naroči vino iz Missouri. Ako hočeš dobro okrepčevalno kapljico, zahtevaj v vsakem salonus Missouri vino. Ne pij briljage pod različnimi imeni.

Vse vino je iz jednih največjih trtnic na svetu.

Vrste vina: Cena gal. Vrste vina: Cena gal. Elvira belo 60c. Concord rudeče 50c. Riesling belo 70c. Claret rudeče 50c. Marsala belo 75c. Ives Seedling rudeče 65c. Dry Hill Beauty belo \$1.00. Virginia Seedling rud. \$1.00.

Vino se poslje od 5 gal sodčikov naprej v vsakej množini. Sodi se računijo za 5 gal. 75c, večji \$1.—, sodi 50 gal. prosti. Cene se razumijo, prosto postavljen na železnicu. Za večje množine vina se napravijo nižje cene. Na zahtevo vzorce od gotovih ali vših vrst.

Kredit trgovcev v vinom in dobrimi referencami, drugače vsa naroda proti gotovemu plačilu.

Pisma pošiljajte na

F. Gram, Naylor, Mo.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Francoska parobrodna družba.

Direktna črta

do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane

Ekspres parnički so:

'LA PROVENCE' 'LA SAVOIE' 'LA LORRAINE' 'LA TOURNAINE'

na tre vijke na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke

na dva vijke na dva vijke na dva vijke